

ІНТЕРЕСИ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Потрійний договір між сербам, хорватами та боснійцями, укладений під американським підтримці в Дейтоні, Огайо, а підписаний в Парижі 14-го грудня, став фактом, на якому доведеться будувати майбутнє тих трьох та інших народів Балкан. Договір не розв'язав усіх труднощів, навпаки ще дещо додав до вже існуючих, але він закінчив збройну боротьбу між народами колишньої Югославії і вивів на дорогу мирної розв'язки суперечностей та конфліктів. А їх і буде багато.

На основі цього договору мусять розвиватися не легкі відносини між тими трьома співгромадянами і до при участі країн НАТО, в першу чергу США. Америка висилася туди 20-тисячний корпус з найкращих своїх військових частин, а решту 40-тисяч вислали інші країни, в першу чергу Франція, Англія, Німеччина. Американці зі свого боку приготувалися до тієї аки якийсь серйозніше, президент Клінтон особисто передав воююкам, які відходять у Боснію, під час недавнього перебування в Німеччині доручення бути крайньо обережними, але у випадку будь-якої атаки з будь-якого боку відповісти зразу і рішуче. Сервізність американської постави підкреслює той факт, що для підтримки американського десанту в Боснії має виконувати всі перебігачі в таких випадках функції воєнна база, яку Америка призначила розбурдувати у великих розмірах в підвешній Мадярщині за згодою керівних державних чинників у цій державі. Передбачається, що в тій базі буде заагатовано ще 15-20 тисяч американських воєнок. С це перший і переломовий випадок, що американська війська вступили на терен недавнього російсько-совєтського сателіта, і Москва ні словом не опротестувала цього.

В США відбувається гаряча дискусія в Палаті Репрезентів, у Сенаті та в суспільстві, чи взагалі треба було висилати такі вели-

кий військовий контингент до Боснії, чи в цьому є якийсь американський інтерес. Хоч перебування американських збройних сил в Мадярщині та Боснії плянється тільки на один рік, але рішення поставити Вашингтону і накази, видані американським збройним силам, вказують, що США мають намір за всяку ціну, навіть збройною зударю, досягнути своєї мети. А мета — не лише закінчити збройні конфлікти на терені колишньої Югославії та не допустити до поширення тих конфліктів на Балканах взагалі, але встановити тривалий мир. Договorenня в Дейтоні підписані в Парижі, мають деякі дуже слабкі місця, на що, одначе, договірні сторони мусіли погодитися, щоб примирити збройну боротьбу. Проблеми між Сербією і Хорватією виростають з традиційних, столітніх наростань умов і мають обидва ці народи завдячують спільну мову. Важка справа з Боснією, фактична назва якої Боснія і Герцеговина. У випадку Боснії йдеться про творення нової нації. Більшість населення боснійців є магометанська. Походять ці магометани з сербів та хорватів, які перебували в умовах понад чотиритисяч років турецького панування, а яке воно є, бачимо тепер у випадку курдів, яких турецька влада забороняє не лише вживання рідної мови, але навіть карав тяжко за вживання своєї назви "курди". Розуміємо, що в таких умовах, особливо коли турецьке панування було так довготривале, слабші людські елементи ставали переміжками і або під примусом, або з опортунізмом для покращення свого життя покидали рідну християнську куду і приймали іслам. Сербі й хорвати ставалися до тих людей, чи точніше їхніх нащадків, неприхильно й називали їх турками. Оче-видне, що сербам і хорватам нелегко було погодитися на те, що ті, які покинули свій народ і свою віру, тепер творять рівноправність із нацією і державою. Знов же судити гре-

ки, італійці, австрійці, мадяри не дуже раді мати серед себе ісламську дещаву, яка може стати вогнищем конфліктів і небезпек. На що можливість вказують поки що нечисленні відділи ісламських фанатиків у Боснії, які прибули з Лівії, Ірану, навіть з Афганістану та інших арабських країн на допомогу своїм боснійським однопірцям. З ісламських країн, багатих родовищами нафтової рони, пліннула матеріальна допомога воюючим боснійцям. А найцікавішим виявом ісламських агітацій, величезних намірів був факт, що його з рішення Вашингтону замовляли американські засоби масової інформації. Найкапітальнішою такою роу стала після паравування договору в Дейтоні та відкритті літавнина в Сараєво. Приселення на ньому величезний турецький літак з особливим військово-політичним задомом на чолі з прем'єром Туреччини Тансу Шіллер з очевидними намірами усім засобом доможити розбурдувати ісламську базу в центрі Європи. Фото цього літака й інформація про прибуття до Сараєва тих небезпаків величезно державами і сусідами Боснії гостей були подані в щоденний "Стар Леджер", що виходить у Ноарку, і не був повідомлений відповідними американськими чинниками про потребу промовчати про засоби масової інформації замовчати. Небажаних у Боснії турецьких гостей якесь рішення світова сила негайно змусила повернутися додому, але грубі сліди їм прибути зачинилися назавжди в історії, щоб постійно пригадувати світові, чого можна очікувати від ісламських фундаменталістів або від кіл, які симпатизують з ними.

Отже це змушує Вашингтон у власному інтересі включитися в небезпаків і дуже небезпаків розвиток поцій на Балканах. Йдеться про справу, набагато ширшу, ніж Боснія, а навіть Балкани. Не забуваймо, що близько тих теренів існує Ізраїль, якого магометанські народи і держава вважають своїм смертельним ворогом, а США численними договорами і своєю договірною політикою практично зобов'язані боронити у небезпаків ситуації. Життєвий досвід показав, що Вашингтон завжди готовий те своє зобов'язання виконати. Отже великим, можна б сказати, кровним інтересом США є загалити вогонь, коли він не великий, ніж чекати, коли розгориться. Ясно, що власне життєвий інтерес США вимагає, щоб вони включилися всіми своїми засобами, включно з ужиттям своєї збройної сили для опанування ситуації в тому обшарі.

Та не лише це змушує Вашингтон у власному інтересі до такої рішучої інтервенції на Балканах, як та, що саме тепер здійснюється. ЗСА сьогодні єдина надією в світі. Російська імперія в своїй останній історичній формі — СССР — розпалася і тільки США можуть допомогти їй стати на ноги. До цього СА ані не готові, ані не мають бажання. Але з того виростає величезна відповідальність США — моральна, політична, військова — за поці в світі. Президент Білл Клінтон цілком має рацію, коли каже, що військовий корпус США в Боснії має основну ціль зберегти мир. Світовий мир і безпеку. Бу гарячий загроз для загального миру в тому регіоні багато, забавого. Насамперед Москва готовиться там каламутити політичні води, щоб у якийсь спосіб спробувати заспокоївати свої імперські апетити. Для Москви довести балканський конфлікт до великого вогню — це мати змогу запровадити збройною силою свій порядок, лад і владу на теренах, які відпали від Росії після розпаду СССР. З усіх російських боків маємо відчуття різних російських елементів, що вони так глибоко і нерозривно зжиглися з російською імперією, що вони без цього не уявляють собі

(Закінчення на стор. 3)

Людський доброти немає меж

У нестримному пориві ностальгії багато наших країн часто згадує Львів — старовинне українське місто з тасмичними вузькими вулицями, гарними будівлями, майже кожна з яких є пам'яткою історії чи архітектури. На одній із вулиць, що прямує до музею І. Франка, на зеленій горбі, у тін старих крислатих дерев стоїть гарний триповерховий будинок. На початку століття збудувала його угорська фірма І. Левинського — вилатного українського архітекта і будівничого. Будинок збудовано на замовлення Галицького закладу для незрячих дітей. Заснував що школи 145 років тому знатний польський шляхтич Вілентз Сремба-Скшівський у пам'ять свого передчасно померлого сина. Це перший заклад такого типу на Україні, один із найстаріших в Європі. Досить довгий час школа існувала як рахунок пожертвувань багатих людей, а від 1939 року знаходиться під опікою держави.

Сліпота належить до найстрашніших нещастій людини. При вмілій організації спеціального навчання, а також при достатній суспільній опіці, це нещастя можна значно поліпшити. Протягом усього періоду існування, враховуючи особливості і вимоги часу, Львівська школа-інтернат для незрячих дітей дає не лише про освіту своїх вихованців, але й про підготовку їх до самостійного життя, навчав дітей ремесла і професій, виховує певних з своїх сил, повноцінних, потрібних членів суспільства. Сьогодні в школі-інтернаті живе і навчається понад 130 живих, допитливих хлопчиків і дівчаток західного регіону України, вони пізнають навколишній світ, черпають особну науку та наполегливо шукають свого місця в житті.

Зазирнувши ж на хвилю до Львівської середньої школи-інтернату для сліпих дітей. Туди знавця у довгих коридорах старої школи, а в класах напружено тривають заняття. У кабінеті регабілітації учитель індивідуально навчає першокласника за допомогою телескопного приладу "Алладін", який немов чарівник літає на скрані побилення дітей і малюючі у залежності від гостроти зору. З допомогою приладу діти можуть вивчати букви, читати, писати, оглядати малюнки.

В інших класах вчитель української літератури влітає у свою лекцію магнітофонний запис, і звучить ніжний голос Марії Грушевички із Львівської школи, як великим чуттям читає повість М. Коцюбинського "Тіні забутих предків". Ще в інших класах під керівництвом учителя учні з сліпотою слухають "Історію України" О. Субтельного, якого чітко і виразно озвучила Марія Явченко з Брістолу, Па. А в кабінеті української мови і літератури на спеціальному пристрої "Телекс" лябортант швидко дублює відкопаста, на яких озвучено художні твори світової літератури. Адже на перерві за ними з радістю прийдуть школярі. Батьки учнів, гості дивуються, звідки в такій складній для України час у школі є дорогі технічні засоби і прилади, які виготовлені найбільш

домини у світі фірмами. І тоді ми розповімо про наші сердечні друзів із США, що живуть у мальовничому Клівленді, де ле регабілітаційний центр, який домагається пристосовуватися у щоденному житті та суспільстві людям, що з різних причин втратили зір. Його суспільна правнишша Мірослава Оршикевич — українка за походженням, галичанка. Присвятивши більшу частину свого життя праці з незрячими, М. Оршикевич добре знає і розуміє їх проблеми. У Клівленді також працює добровільний комітет суспільної опіки, до складу якого входять жінки-українки. Його ціль — надавати допомогу незрячим дітям. Головою комітету є М. Оршикевич. За внесені особисто та зібрані від людей пожертви членів цієї організації здійснюють благодійні акції. Допомога їм у цій благородній праці Комітет української України Ст. Пітерсбургу на Флориді, зокрема Антін Гайдул, Оля Ойстрашнін, Юлія Вертинорок, о. Федак, Мирон Заліський.

Менуло у п'яти роки, як клівлендський Комітет суспільної опіки налагодив зв'язок із львівською школою для незрячих дітей, та як багато зроблено за цей короткий період. М. Оршикевич підтримує постійний контакт з директором школи Вірою Світлик, таким чином комітет обсервує наше життя, відгукується на його труднощі. Із Клівленду ми отримали магнітофони і диктофони фірми "Соні", які роздано для праці вчителів, окремих учнів, студентів-випускників школи.

Прислали нам також достатню кількість пакунок з аудіокасетами. І ми поділилися з іншими організмами. З великою ніжністю отримали касети учасників відомої в Україні каспелі незрячих бандуристів "Карпати", велика бібліотека озвученої літератури, територіальна організація Українського Товариства Сліпих. Крім приладів, згаданих вище, школа отримала ліззи, побільшує отримало дзеркало для слобозору, пристрій "Оптакон", який дає рельєфне зображення латинських та кирилических літер, достатню кількість спеціального паперу для незрячих.

Одна з прекрасних акцій комітету — озвучування книг. Школа отримала фотозаписи творів української і світової літератури, популярних наукових досліджень, підручників, духовних творів. Діти з сліпотою слухають ці записи і безмежно вдячні усім, хто працював над ними. Ми продовжимо читати повість М. Коцюбинського "Тіні забутих предків". Ще в інших класах під керівництвом учителя учні з сліпотою слухають "Історію України" О. Субтельного, якого чітко і виразно озвучила Марія Явченко з Брістолу, Па. А в кабінеті української мови і літератури на спеціальному пристрої "Телекс" лябортант швидко дублює відкопаста, на яких озвучено художні твори світової літератури. Адже на перерві за ними з радістю прийдуть школярі. Батьки учнів, гості дивуються, звідки в такій складній для України час у школі є дорогі технічні засоби і прилади, які виготовлені найбільш

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

ПРО ВИСОКЕ Й ВІЧНЕ

II

Зовсім інший світ відкривається в поетичній новелі "Самотня зірниця". Це невеличка розповідь про весілля. Дія в творі напружена, драматична. Велику увагу автор приділяє показу не зовнішніх поцій, а переживань і настроїв героїв і запрошених гостей. Тут тварини, рослини, неживі предмети, які і люди, мислять, розмовляють, здійснюють різні вчинки. Творові властивий лаконізм, економність і влучність мистецьких засобів. Заголовок цієї новели став назвою цілої книжки.

Загалом збірці характерна велика образність естетичного освоєння світу, при якій автор зберігає його предметно-чуттєвий характер, його цілісність, життєвість і конкретність. Наприклад, "Червоною мислю стая, немов прищиплений до неба, і пильно стежила за тією сценю. Мислю був здивований, бо за всі тисячоліття це не бачив такої картини. І тому ще пильніше приглядався, що ж буде далі" (стор. 20); "Один з офіцерів підійшов ззаду і ружкотсько пістолета зі всього маху вдарив старого газду по голові. Той ще раз луснув кулаком в однокрі рідної хати, потім тиженько сповз і вправ горілиць на поріг" (стор. 30); "У зорі було темно, а на березі стояв юний ранок і сміявся з Юри" (стор. 66); "Вона всім тілом пригорнулася до Юри і гладила його по головному обличчю, але від тієї ласки крига на серці не танула" (стор. 68); "Одна за одною шукали на поштовні бискавки і валилися громи. Вони то біглиші, то менші, падали із неба з тріском, і ніхто не знав, що робити" (стор. 72); "Якесь світло зєднало його на задні лапи і він побив свої пальці, руки і ноги, шепта шептня і появився його оди" (стор. 82) тощо.

Також його епітети не прості, вони замітно індивідуалізують зображуване та викликають ставлення до нього. У Федюка "мисля стая немов прищиплений до неба", "мисль був здивований", "стоя юний ранок і сміявся до Юри"; "Сонце усміхалося рожевими устами" (стор. 87); "У не було дуже світле лише, як у сонця на стіванку на Івана-Кулапа" (стор. 88) тощо.

Авторський стиль відмінний від стилю інших новелістів. У нього неопотирні ітативації, він по-своєму підходить до використання досвіду попередників і сучасників, своєрідно користуються скарбами загальнонародної мови. У нього тут і там з'являються чудові діалектизми. Тому-то ніколи не сплутаєш творів Федюка з творами М. Коцюбинського чи В. Стефанишина. Найхарактерніші риси його стилю прості, позасучасні мистецькі, але тут же в ній трагічність.

У новелі Федюка покищо трудно доглядати нам сприймати його мітологічне світосприйняття і світовідчуття його героїв-гучулі, бо воно дуже різниться, наприклад, від світосприйняття М. Коцюбинського. Федюк творить свої

новелі на місцевому матеріалі відповідно до світовідчуття його героїв кінця першої половини ХХ сторіччя. А це був надзвичайний період дуже своєрідного бачення світу і то в кожному відношенні: побутовому, історичному, соціальному, психологічному, а зокрема в національному. Це ж був період завзятої партизанської боротьби з більшовицями, які хотили подолати рух спротиву, але спочатку не могли. Серед народу, з уваги на більшовицьку жорстокість, зростає страх, що породжував небувалий страх. На нашу думку, це не був ні прояв душі, ні національного менталітету. Це була реакція на більшовицьку жорстокість, яка, до речі, не знала меж. Тому новелі П. Федюка — це, без сумніву, документи часу, розбурханої фантазія та найморокнішого страху. Коли не повториться історія 1920 року і незалежна Україна існувати, то напевно минеться і цей трагізм долі, замкнутий і закучений лише у власну душу". Федюкою немає чого "відмуровувати зі свого трагізму людської душі". Він став пророчим спільним чорним трагізмом, він його задокументував і вказав нам, що нас чекає, коли б ми знову втратили нашу державність. До речі, в рецензованій збірці є вже новелі традиційного характеру — може подекуди й трагічні, але з сильною прокладкою оптимістичного. Мусимо пам'ятати, що в час національної небезпекі і хвилювання треба обов'язково бити в дзвін на сполох. Таке діло зробив і Федюк і зробив його майстерно, як ніхто дош.

"Яка ж була для мене несподівана радість, — пише Галина Гордасевич (вона пропонує Павла Федюка на премію, посилаючи до Києва його книжку "Самотня зірниця"). Мовляв, почитайте самі і переконаєтесь, що варті премії автори живуть і творять не лише в Києві. Львів також не пасе задніх), — коли з'ясувалося, що премію "Благовіст" Федюку таки дали!"

У книжці є деякі недоліки: друкарські огріхи, шрифтові неточності і записаний у нерешет. Врешті неприємно нам усім, що цікаві й глибокоопрацьовану книжку видано дуже скромним тиражем — усього тисяча примірників!

Підсумовуючи, хочемо сказати, що, згідно з положеннями, літературна премія "Благовіст" присуджується за твори, які сприяють духовному відродженню народу України. Саме такою і є збірка новел Павла Федюка. Це дуже талановита книжка, де читач вражає нестримною фантазією автора, де в фантазіях завжди має під собою реальне підґрунтя. У збірці "Самотня зірниця" йдеться про високе й вічне, про красу і потворність, правду і кривду, життя і смерть. І краса, і правда, і життя, і смерть завжди переможуть. Бо життя вічне.

Книжку читати цікаво. Безперечно, вона буде корисною кожному шанувальникові справжнього мистецтва.

Хай збудуться наші надії

Закінчується 1995-ий. Світ, а з ним і Україна, вступає у новий, 1996 рік. Мимоволі кожний нас задумується, перегортає подумки сторінки календаря, згадує події світі, радісні, з сумом відганяє думки про дні похмурі, несприятливі, трагічні. Та й не тільки на своєму, особистому зосереджується наша пам'ять, бо народ наш, нація українська привілка дивитися ширше, мислити масштабніше. Кожного, хто вважає себе патріотом України, турбує її доля. Тому з таким нетерпінням кожний, хто живе у діаспорі, чекає новин з рідного краю, гортає сторінки преси — української, американської, чужинської, вслухається в хвилі етеру, щоб дізнатися, чим живе Україна, яка після багатьох років поневолення на рещті здобула незалежність. Тож і ми в ці останні дні старого року згадаймо про важливіші події, що стали нині надбанням історії.

Радісінько подією року було відзначення чет-вертої річниці відновлення нашої державності. Україна вступила у п'ятий рік своєї незалежності. Цю радісню історичну подію урочисто відсвяткували українці на всіх континентах, а керівники чи не всіх країн світу, в тому числі і президент США Білл Клінтон, привітали український народ і його Уряд з національним святом. І це не проста формальність, не дипломатичний жест. Це підтвердження того, що світ визнає нас, що світ прагне підтримувати відносини з молодого державою. Цьому у великій мірі сприяли і закордонні ділові візити Президента Леоніда Кучми та інших урядових осіб. А їх було чимало. Згадаймо хоча б деякі, головніші.

Надзвичайно корисною була офіційна візита Л. Кучми до країни Вранішнього Союзу. Адже Японія — член "великої сімки", одна з претендентів на постійне членство в Раді безпеки ООН, держава, яка відіграє важливу роллю у формуванні економічного і політичного клімату в світі. Тому для молодого українського держави дуже важливо було встановити з нею тісні контакти, налагодити взаємовигодні співробітництва. Відвідання Японії справді дало поштовх для розвитку відносин між двома державами і значно збільшило зацікавленість японців Україною. Чимало великих фінансових організацій виявили бажання працювати на українському ринку.

Не меншу користь у майбутньому принесуть і ділові поїздки Президента Л. Кучми у Данію, Німеччину, Чехію, Швейцарію, Італію, Бразилію, Аргентину, Чіле, Великобританію. А на початку грудня український Президент відвідав Китай і підписав ряд важливих договорів. Вже тепер ця країна є третьою за обсягом товарообміну з Україною. У наступному році товарообмін повинен збільшитися у два-три рази.

Особливий резонанс у світовій пресі викликала участь Президента України та його виступ на спеціальному урочистому засіданні з нагоди 50-річчя ООН, яке відбулося 22-24-го жовтня у головній квартирі цієї міжнародної організації в Нью-Йорку.

Прокладали мости дружби й інші "архітекти республіки": прем'єр-міністр Євген Марчук, голова Верховної Ради Олександр Мороз, міністр закордонних справ Геннадій Удовенко.

Приймав золототерхий Київ високих гостей і в себе. Але чи не найважливішою подією для України була візита президента США Білла Клінтона. Лідер наймогутнішої і найдемократичнішої країни світу високо оцінив діяльність Уряду незалежної України, яка повенено завоює авторитет на світовій арені. Не випадково прем'єр-міністр Великобританії Джон Мейджор недавно висловив упевненість, що "Україна незабаром відіграватиме дуже важливу роллю в Європі".

В цьому році Україна стала членом Раді Європи. Прийняття її до цієї авторитетної міжнародної організації — ще один доказ того, що світ належно оцінює молоду державу. Це в свою чергу значно поширить перспективи розвитку економічної співпраці України з іншими державами.

На жаль, рік, що минає, приніс нам і болючі втрати. В одні і той же день — 14-го липня — Україна втратила двох патріархів: Патріарха Київського і всієї Руси-України Володимира, і патріарха української літератури Олеса Гончара. А похорон Патріарха УПЦ КП Володимира став чорною плямою в нашій історії.

Багато проблем, невирішених справ передасть старий рік Новому, 1996-му. Головним з них є економічна криза, комуністична загроза, російський імперіалізм. Але народ наш звик переборювати труднощі, тому вірять, що поборє їх, що країна таки стане міцною і багатого. Тож хай збудуться наші надії!

Учениця першої класи інтернату оглядає малюнок з допомогою приладу "Алладін".

Зустріч із С. Кузьменко — авторкою нового видання для дітей

У неділю, 5-го листопада п. р., відбулася у Торонто в бібліотеці УНО зустріч із Світланою Кузьменко. Бібліотечну кімнату швидко заповнили гості.

С. Кузьменко широко відома в діалогі та в Україні. Вона нам близька й дорога. Ми часто бачимо її серед нашої громади на культурних імпрезах, читаннях її статті в нашій пресі, її поезії ясно прикрашають діалогів преси, їх передрукують на сторінках преси та журналів в Україні. С. Кузьменко — авторка двох поетичних збірок, «Вісний просторост» і «У синій промені». До обох збірок прикладено ілюстрації виконали такі незабуті митці: Микола Пенчиків. Він також проілюстрував видання «Ласкава абетка» та збірку сатиричних оповідань С. Кузьменко «Новоталалайські рефлексії». У літературному доробку авторки пераграта дитяча книжечка «Півнікова пригода», яку з любов'ю проілюструвала Ніна Мудрик-Мрич, переклад з англійської мови «Казки з безсмертного лісу» та ряд інших перекладених творів.

Зустріч пов'язана з новим дитячим виданням п. з. «Живуть на світі добрі звірі». Це переклад з англійської мови з відомих сучасників класики дитячої літератури, яке спонсорувала Організація Українок Кана-

ПЕРЕКЛАДІ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СВИТЛАНА КУЗЬМЕНКО
ІЛЮСТРАЦІЇ СВЕТОЛАНА МАТІС

Обкладинка нової книжки.

ди. Видання своїм змістом переконливо відповідає сучасним виховним проблемам. У цікавому сюжеті легко доглянути науку для людської моралі, основні цінності — пошана до всього, що рідне й своє, дружність, доброзичливість, взаємна любов. Для окремих оповідань проходить у світі тварин, який так дуже люблять діти.

Зустріч відкрила та привітала представники організації та присутні Наталка

**ЖИВУТЬ
НА СВІТІ
ДОБРІ
ЗВІРІ...**

Іванчиша, культурно-освітній референт Крайової управи Організації України Канади. Авторку представляла Ярослава Зорич, про нове видання цікаво розповіла сама авторка, а один віршований твір із нового видання по-мистецькому прочитала Лариса Гвоздич.

Голова КУ ОУК Павлина Загребельна подякувала присутнім за участь і запросила на каву та солодке.

Ярослава Зорич

ІНТЕРЕСИ...

(Закінчення зі стор. 2)

світу взагалі. Єдиний після зустрічі з президентом Клінтоном у Нью Йорку під час відзначення 50-річчя ООН тріумфально заявив, що він домовився з Президентом, що російський збройний корпус буде співучасником боєвої операції. Він навіть запропонував цілу дивізію для цього завдання. Однак Москва остаточно попала в пастку, яку сама змайструвала. Російський корпус (тільки двотисячний) від американських командувачів силою цього факту буде адекватно і американським присутності в Мадриді, і існуючим американським збройним базам та і американським командувачам всім збройними силами, в тому числі й російськими, які беруть і братимуть участь у збереженні світового миру.

При цьому треба згадати й неприємну для нас американську позицію після зустрічі з президентом Клінтоном у Нью Йорку під час відзначення 50-річчя ООН тріумфально заявив, що він домовився з Президентом, що російський збройний корпус буде співучасником боєвої операції. Він навіть запропонував цілу дивізію для цього завдання. Однак Москва остаточно попала в пастку, яку сама змайструвала. Російський корпус (тільки двотисячний) від американських командувачів силою цього факту буде адекватно і американським присутності в Мадриді, і існуючим американським збройним базам та і американським командувачам всім збройними силами, в тому числі й російськими, які беруть і братимуть участь у збереженні світового миру.

ПОДІЇ

БАЛІ ДЕБЮТАНТОК У ВАЙТ ПЛЕЙНС

Вайт Плейнс, Н. Й. — Спілка Української Молоді в Америці влаштує бал дебютанток, який відбуватиметься у суботу, 3-го листопада, в готелі Crown Plaza. Гратиме оркестра «Дата морган». Коктейль — о 6:30 год. вечора, вечір о 10:30, о 9-й — забава, о 10-й — презентація дебютанток. Резервувати місця на вечір слід до 16-го січня 1996 року, телефонуючи (203) 262-6860, факс (203) 264-6150. У справі замовлення кімнат та інформації про доїзд звертатися до готелю (914) 682-0050. Вступ (включає напій) — на вечір о 10:30 — 75 дол., тільки на забаву — 35 дол. Стрий вечірній.

ЗАПРОШЕННЯ

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
запрошує громадянство на третю лекцію-концерт з циклу

„ЗАБУТІ СТОРІНКИ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ“

Доповідає: **д-р ТАРАС ФІЛЕНКО** — піаніст, музиколог (Київ).

ТЕМА:

„МУЗИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІСЕНЬ ЗИМОВОГО ЦИКЛУ (КОЛЯДКИ, ШЕДРІВКИ)“

Виконавці: **ЛІЛЕЯ ВОЛАНІСЬКА** — сопрано, **ТАРАС ФІЛЕНКО** — фортепіано.

Лекція-концерт відбуватиметься у суботу 30-го грудня 1995 р. о год. 2-й по пол. в Будинку Академії

206 West 100th Street, New York, NY
Tel.: (212) 222-1866

Конференція Братства св. Андрія Первозванного в Києві

Дня 9-го грудня 1995 року відбулася шоста річна конференція Українського Православного Братства св. Андрія Первозванного в Києві.

Понад 50 делегатів від 14 обласних братств, а саме від Київського, Львівського, Івано-Франківського, Тернопільського, Полтавського, Чернігівського, Чернівецького, Закарпатського, Дніпропетровського, Одеського, Волинського, Вінницького, Переяслав-Хмельницького та Дніпропетровського, зібрався у гостинно відчиненій церкві Іоана Богослова (трапезна Михайлівського Золотоверхого монастиря) на свої наради.

Після молитви, яку провів отець Андрій, і його священного слова делегати пом'янули хвилиною мовчання світлу пам'ять спочившого Патріарха Київського і всієї Русь-України Володимира (Романова), та з великою увагою вислухали послання Єпископа Даниїла, ректора Київської Духовної Академії.

СПРОСТУВАННЯ

В статті „70-ліття СВА в Порт-Порті“ („Свобода“ з 13-го грудня) пропущено прізвище дуже доброй піаністки Іроби Черняк, яка акомпанувала на цій імпрезі співачці Христині Імпрещі, за що вибачаємося. — **Ія Мацюк-Грицай.**

Звітну доповідь виголосила голова братства Олександр Шевченко, в якій дав характеристику становища православ'я в Україні, стосуюнись між державними чинниками і Церквою та внутрішній ситуації Київського Патріархату. Головна ідея, яку висловив уступача Голова управи — це ідея єдності і нерозривності братства — як в духовному, так і в організаційному плані. Ця ідея отримала остаточно схвалення у виступах голів обласних братств.

На пропозицію Номінаційної комісії делегати обирали на голову братства Олександра Гудима, колишнього депутата Верховної Ради попереднього скликання, активного учасника відродження українського православ'я з 1989 року. Будучи депутатом у Верховній Раді від Волинської області, він постійно боровся там інтереси українських православних парафій. О. Гудима закінчив механіко-математичний факультет Харківського Університету та історичний факультет Волинського Педагогічного Інституту.

В Україні почав появлятися інформаційний бюлетень „Смолюскін“

У серпні 1995 року у Києві почав появлятися щомісячний інформаційний бюлетень для творчої молоді української „Смолюскін“. Головним редактором бюлетеня призначено молодого українського журналіста Сергія Руденка, а до редакції входить голова Асоціації Студентів Києва Олег Проценко й Андрій Кокотюха.

Потреба такого бюлетеня в Україні вже давно відчувалася. У біжучому році при сприянні Видавництва „Смолюскін“ та української громади Америки й Канади помітна посилення діяльності творчої молоді — талановиті молоді за її творчості і діяльності відзначаються нагородами, влаштовуються політологічні й семінари творчої молоді, теоретично-наукові конференції, поїздки по Україні.

Вже більше 300 студентів з різних регіонів України отримують щомісячний степенів й іншу допомогу завдяки фінансовій підтримці української творчої молоді в Україні.

Св. п. д-ра Д. Коструб'яка

16-го квітня 1995 року відійшов у вічність на 75-му році життя, відомий й заслужений лікар-патріот св. п. д-р Дмитро Коструб'як.

Був він лікарем-анестезіологом, довголітнім головою Відділу Українського Лікарського Товариства та церковно-громадським діячем в Бальморі, Мд.

Народився він 27-го грудня 1919 року в селі Шепарівці, Коломийського району, в селянській родині Василія І. І. (з прізвища Коструб'як). Середню освіту закінчив в українській гімназії в Коломийці, де в 1940 р. склав іспит зрілості.

Медицину почав студіювати у Львові, продовжував в університеті в Братиславі (Словаччина), а закінчив її докторатом з медицини в 1948 році в Єрлангському університеті. В 1949 році одружився з дівчиною д-ра Дарією Блавацькою, дочкою о. Івана Блавацького. Виїжджавши до Америки, відбув шпитальну практику в Юніон шпиталі в Брукліні, де нижче підписаний має честь його пізнати, як доброго лікаря та товариша по фаху.

Після спеціалізації працював завідувачем анестезії в Роулінг лікарні у Філадельфії, а потім відбуваючи американську військову службу, був керівником відділу анестезії в шпиталі воєнної філоїти в Джексонвілі, Флориди.

Останніх 29 років працював анестезіологом у Сай-наль шпиталі в Бальморі.

Д-р Д. Коструб'як був

делегати вибрали чотирьох заступників голови: Михайла Григорюка з Києва, Ісуса Венедикта з Чернівців, Анатолія Трояна з Івано-Франківського та Богдана Лосека з Тернополя. Відповідальним секретарем управи вибрано Галину Бородавко.

Були прийняті зміни до статуту, згідно з якими були знесені обов'язковості плати членських внесків та що майбутні звітно-виборчі конференції будуть відбуватися щодругий рік. Конференція прийняла відповідне звернення до українського народу.

Делегати Конференції, на чолі з попереднім і новообраним головами пішли походом на Софійську площу, щоб покласти на могилі багаторічного Патріарха Володимира яркі квіти та взяти участь у літній нагоді 70-ліття від дня народження спочивлого Патріарха.

Братство св. Андрія Первозванного, Олбані, Н. Й.

Шевченківська...

(Закінчення зі стор. 1)

цій та інших вартісних намагає.

Новообрана Рада директорів Шевченківської Фондації складалася з таких осіб: д-р Роман Петришин — президент, д-р Роман Серенко — заступник президента, Анна Вах — секретар-скарбник, Іосип Зубач — директор, Андрій Галишевський — директор, Михайло Шпетик — директор.

Шевченківська Фондація приділяє субсидії від інтересу заробленого від внесків. Продовж багатьох років речення отримання ан-

Нова Дума...

(Закінчення зі стор. 1)

кабінетних людей, які не мають власного політичного обличчя.

Коментуючи можливі зміни у складі МЗС РФ, га-

лікацій на субсидії був 30-го квітня і 31-го жовтня. Рада Фондації вирішила, що з початку 1996 року речення отримання ан-

зета „Свобода“ стверджує: „Післявоєнна Росія опинилася у політичному „нокауті“, оскільки сьогодні абсолютні нічим не може покласти свої зовнішньополітичні амбіції, її не під силу забезпечити роль не лише світової, але й регіональної держави“.

М. Бабій — один з „останніх могіканів“

Мимо великої техніки медичної професії життя людини дуже рідко сягає сотні років. Це тим більше марканте тоді, коли людина ціле своє життя проводила на важкій фізичній праці, а крім того була активною у громадській праці. Такого рідкісного людину був саме примірний член своєї церкви і української громади, проживши 98 років, Михайло Бабій.

Мачути 27 років через несприятелі матеріальні обставини в Україні він у 1914 році прибув до ЗСА і поселився у Вунаскет, Р. Ай. У пошукуванні за красою працював він жив деякий час у Нью Йорку й Філадельфії, де одружився з Агафією з дому Олімпік. Олімпік у 1919 році був покликаний до війська. Після звільнення з війська і повороту до Філадельфії у 1933 році переїхав до Дітроїту на постійно, де і прожив решту життя.

М. Бабій вже у перших днях свого перебування у ЗСА вписався до тоді Руського Народного Союзу, який опісля став Українським Народним Союзом. У Дітроїті М. Бабій був безперервно членом 94-го Відділу УН Союзу ім. Маркіана Шахевича, виконуючи різні відповідальні обов'язки в Ут-равах. Він за час свого член-

ства придбав багато нових членів до УНС і був багаторазово вибраний делегатом на конвенції. У Дітроїті М. Бабій був вибраний почесним членом Округу і його знали як „Містер Народний Союз“.

Протягом свого довгого життя ініціював інші суспільно-громадські організації. Понад усе був примірним членом своєї парафії Непорожнього Зачаття у Гемтс-та та багаторазово на свою церкву та інші християнські діла в Україні, так і в Америці. Деякі з них це: „Простітасі“, Гавардський Проект, ОДЮВ, СКВУ УКРАїна та багатьох інших. Він також був одним з основників Українського Демократичного Клубу. Понад усе був щирим українським патріотом на ділі, а не лише на словах.

Відійшов у вічність 3-го жовтня 1995 року. Залишив дві дочки: Маріану і Галину, численну близьку і далішу родину в Америці і в Україні та українську громаду, яка доверта пам'ятати цього пірочного та меншана на народній шпіль, а понад усе примірний християнин. Нехай прихильна нам американська земля буде йому легка.

Зенов Василькевич

НАДІЙШЛИ ПОВІДОМЛЕННЯ про висліді виборів у Державну думу Російської Федерації серед російських громадян, які постійно мешкають у Латвії. Переважна більшість з них підтримала кандидатів від Комуністичної партії, яку очолює Геннадій Зюганов і яка виступає за відновлення Совєтського Союзу. У прибалтійській республіці це викликало хвилю обурення на адресу російськомовного населення, яке продовжує вороже ставитися до латвійської державної незалежності. Ризька газета „Неатергія Ріта Адріан“ пише з цього приводу: „Результати неспівного голосування розсіняє це раз засвідчують справедливості старої істини: неможливо інтегрувати те, що є ворожим“.

БЛ. П. СВА ЛЕВИЦЬКА з дому БАРБАРНА

ПОХОРОН відбувається в четвер 28-го грудня 1995 р. в Орянді, Флориди

Залишилися в глибокому смутку:

- дочка — ТАЛІЯ БІН з сином ЛЕНОКОМ
- син — д-р ЮРІЙ з дружиною ШІРІЛІ з 5-ма синами і 4-ма внучками
- сестра — ІОАННА МАЦЮК з родиною
- племянниця — МАРІЯ РИХВІЦЬКА з мужем ІВАНКОМ
- племянники — ЗЕНОВІЙ СЕМЕНКО з родиною
- БОГДАН ПОДОЛОК з родиною

та дальша родина в ЗСА й Україні.

У пам'ять покійної просимо складати пожертви на фонд смрти і віди в Україні.

ПЕДАГОГИ ТА ВИХОВНИКИ в ЗСА загубовані станом шкільних будівник у шкільній країні, бо не є гнзлькн з перешкодою у процесі навчання, але також стає небезпечним для них же дітей та підлітків, які до них ушачаються. Згідно зі згайками педагогів і державних агентів, шкільні будівники по шкільній країні перебувають негальних реалізацій і будови нових приміщень, бо допозволяють такого стану, що починають будувати зарозумілих для учнів. Бюро загальних підрахунків однією зі негальних кінцевих заходів на суму 112 млн. дол., а представляє великий трупуючі у теперішньому часі фінансових заощаджень, зокрема коли йдеться про громадські гроші.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ хоче зменшити наполовину 110,200 запасні резервні частини Національної гвардії, на вишкілі і платити їм членів видається понад 1 блн. дол. річно. На опрацювання цього задуму Пентагон твердить, що з уваги на неіснуючі можливості холодної війни, не потрібно також великої Національної гвардії та понад 20 губернаторів поодиноких степів, для яких Національна гвардія є правоохоронним тілом у наглих потребах, починаючи від поеней та гарантіям до міських заворушень і зброї вони не хочуть втратити.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІКІЛ!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ 14-го СІЧНЯ 1996 р.

Парма, Огайо. 240-й Виділ Українського Народного Союзу ім. Богдана Варгана Консальція повідомляє всіх своїх шановних членів, що Річні загальні збори відбуються о годині 23:30 в приміщенні дитячих сейнфюрів при катедри св. Йосифата (Астродум). Якщо на означений час не прийде приписана кількість членів збори відбудуться своєю годині пізніше, без огляду на кількість присутніх. По зборах — перекладач. За Управу: Володимир Юс. Євген Бачинський, секретар Богдана Варгана Консальції. Контрольний Комітет Василь Лущинський.

НЕДІЛЯ 21-го СІЧНЯ 1996 р.

Central Falls. Річні загальні збори 83-го Виділу УНСюку ім. Івана Франка відбудуться о годині 1:30 по півдні в Домі народної Тренкер при 9 Merril St., East Providence R.I. Просити всіх членів прийти. Відвіди нові! Управу та звіт за минулий рік. — Управу.

LAKKA COMPANY
DEPARTMENT STORE

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ВСІ НАЙВІСНІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержте в АРЦІ

АДВОКАТСЬКЕ БЮРО ХРИСТИНИ КОШКУЛЬ
Генеральна практика
* міграція;
* корпоративні питання;
* заповіти.
(Широкий досвід в Східній Європі; володіє кількома мовами.)

47 Halstead Ave., Suite 201
Harrison, NY 10528
Tel. (914) 835-3832
факс: (914) 835-8629

*** FUNERAL DIRECTORS ***

ПЕТРОВ ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 East 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2586